JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
F. G. JACOBS
30 päivänä maaliskuuta 2000 *

1. Komissio vaatii tässä asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 [1] mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt muuttamattomana voimassa Ranskan tullikoodeksin 257 §:n 1 momentin kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisön laivanvarustajien osalta.

2. Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tammikuun 1 päivästä 1993 lähtien meriliikenteen palvelujen tarjoamisen vapautta jäsenvaltiossa (meriliikenteen kabotaasi) sovelletaan yhteisön laivanvarustajiin, jotka harjoittavat liikennettä jäsenvaltiossa rekisteröidyillä ja jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla, jos nämä täyttävät kaikki kyseisessä jäsenvaltiossa kabotaasiliikenteelle asetetut edellytykset, mukaan lukien Euros-rekisteriin rekisteröidyt alukset heti, kun neuvosto on hyväksynyt kyseisen rekisterin."

3. Tämän asetuksen 6 artikla sisältää seuraavanlaiset Ranskan tasavaltaa koskevat poikkeukset:

"1. Kuitenkaan seuraaviin meriliikenteen palveluihin, joita harjoitetaan Välimerellä ja Espanjan, Portugalin ja Ranskan rannikolla, ei väliaikaisesti sovelleta tätä asetusta:

— risteilypalvelut 1 päivään tammikuuta 1995 asti,

* Alkuperäinen kieli: englanti.
1 — EYVL L 364, s. 7.

— strategisten tuotteiden (öljy, öljytuotteet ja juomavesi) kuljettaminen 1 päivään tammikuuta 1997 asti,

— bruttovetoisuudeltaan alle 650 tonnin aluksilla harjoitettava liikenne 1 päivään tammikuuta 1998 asti,

— säännöllinen matkustaja- ja lauttaliikenne 1 päivään tammikuuta 1999 asti.

2. Saarikabotaasiin Välimerellä ja kabotaasiin Kanarian, Azorien ja Madeiran saaristoissa, Ceutassa ja Melillassa, Ranskan Atlantin rannikolla sijaitsevilla saarilla ja Ranskan merentakaisilla alueilla ei kuitenkaan väliaikaisesti sovelleta tätä asetusta 1 päivään tammikuuta 1999 asti.

3. — — "

4. Meriliikenteen kabotaasia koskeva Ranskan lainsäädäntö sisältyy 11.5.1977 annettuun Ranskan tullikoodeksiin, jonka 257 §:n 1 momentissa säädetään, että vain Ranskan lipun alla purjehtivilla aluksilla on oikeus toteuttaa kuljetuksia Ranskan emämaan satamien välillä. Merenkulkuministeri voi kuitenkin antaa luvan ulkomaiselle alukselle tietyn kuljetuksen suorittamiseen.

5. Ranskan tasavalta ei kiistä sitä, ettei kyseisen pykälän nykyinen sanamuoto ole asetuksen mukainen ja ettei lainmuutosesityksestä ole vielä äänestetty. Se ilmoittaa kuitenkin toteuttaneensa kaksi toimenpidettä. Kyseessä on ensinnäkin yleiskirje, jossa toistetaan direktiivin sisältö (19.3.1993 päivätty yleiskirje nro 93-S-030, Bulletin officiel des douanes nro 1139, 19.3.1993). Toiseksi Ranskan tullikoodeksin 257 §:ään on lisätty alaviite, jossa viitataan asetukseen sen täydellisine otsikkoineen (mutta siinä ei mainita mitään muuta).

6. Komissio vastaa tähän toteamukseen, että yleiskirje tai alaviite eivät voi poistaa sitä seikkaa, että jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, kun se ei ole muuttanut tullikoodeksiaan. Olen samaa mieltä. Ainoastaan muuttamalla puutteellista lainsäädäntöä voidaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämi-

nen lopettaa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, kansallisen lainsäädännön yhteensoveltumattomuus yhteisön oikeuden kanssa voidaan lopullisesti poistaa vain sellaisilla kansallisilla pakottavilla oikeussäännöillä, joilla on sama oikeudellinen merkitys kuin niillä oikeussäännöillä, joita on muutettava. [2] On ilmiselvää, ettei yleiskirjeellä voida korjata sitä, ettei lainsäädäntöä ole muutettu.

7. Tullikoodeksin 257 §:n alla oleva alaviite, jossa viitataan asetukseen, on mielestäni puolestaan aivan riittämätön, sillä kyseinen pykälä on yksinkertaisesti yhteensopimaton asetuksen kanssa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, "oikeusvarmuuden ja yksityisten suojaaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden oikeussäännöt ovat yhteisön oikeuden piiriin kuuluvilla aloilla sanamuodoltaan yksiselitteiset, jotta yksityiset voivat saada niiden perusteella selville oikeutensa ja velvollisuutensa selvästi ja täsmällisesti ja kansalliset tuomioistuimet valvoa näiden oikeuksien ja velvollisuuksien toteutumista". [3] Ranskan tullikoodeksin säännökset eivät selvästikään täytä näitä edellytyksiä.

2 — Asia 168/85, komissio v. Italia, tuomio 15.10.1986 (Kok. 1986, s. 2945, 13 kohta).

3 — Asia 257/86, komissio v. Italia, tuomio 21.6.1988 (Kok. 1988, s. 3249, 12 kohta).

Ratkaisuehdotus

8. Tämän vuoksi katson, että yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi

1) todeta, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt muuttamattomana voimassa Ranskan tullikoodeksin 257 §:n 1 momentin kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisön laivanvarustajien osalta;

2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.